

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE
ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy
(nr w wykazie: UD 188)

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub
informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Al. Jana Pawła II 196, 31-982 Kraków

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Inflancka 4C; Gdanski Business Center D, 00-189 Warszawa,
Adam.Siekierski@pmi.com;

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

I.p.	Imię i nazwisko	Adres
1	Wojciech Niewlerko, Członek Zarządu	awa
2	Piotr Pierściołek, Prokurent	w
3	Adam Siekierski, Fiscal & ITP. Manager	Warszawa
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BEDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W imieniu Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o. zgłaszamy zainteresowanie naszej
spółki nad pracami nad opublikowanym projektem w/w ustawy.

Z ogromnym zainteresowaniem i zadowoleniem przyjmujemy inicjatywę ustawodawczą,
której celem jest wprowadzenie szeregu zmian zarówno w części materialnej, jak i
procesowej ustawy, w szczególności nakierowanych na odzyskanie należności
publicznoprawnych. Zaproponowane zmiany pozwolą lepiej zabezpieczyć interesy
finansowe budżetu państwa oraz legalnie działających przedsiębiorców.

Równolegle wnioskujemy uwzględnienie naszych poniższych uwag do poszczególnych
zmian, które pozwolą w jeszcze lepszy sposób stosować przepisy karno-skarbowe, aby
osiągnąć zamierzone cele z jak najmniejszym obciążaniem legalnie działających
przedsiębiorców:

1. Art. 14: Przepis stanowi kontynuację poprzedzającego go art. 13 i dotyczy okoliczności, jakie są brane pod uwagę przy określeniu wymiaru kary. Projektodawcy słusznie podkreślają istniejący w praktyce rozdźwięk pomiędzy karaniem przestępców karnoskarbowych, a dotyczącymi ich czynów postępowaniami podatkowymi. W praktyce znanych nam spraw tytoniowych tylko w jednym przypadku prowadzone było równoległe postępowanie podatkowe zmierzające do wyegzekwowania od oskarżonych podatków wynikających z dokonanych przestępstw, którego wyniki były brane pod uwagę w postępowaniu karnym. Rodzi to obawy, że proponowana zmiana, aczkolwiek ze względów konstrukcyjnych uzasadniona (przerzucenie co do zasady określenia zasad spłaty należności podatkowych na organy podatkowe, przy pozbawieniu dotychczasowego uprawnienia sądów) będzie skutkowałą w wielu sprawach brakiem określenia zasad zapłaty tych należności w jakikolwiek sposób. Jako alternatywne rozwiązanie literatura wskazuje raczej wprowadzenie obowiązku wysłuchania organu podatkowego na okoliczność zasad i terminów, w jakich sąd miałby na dotychczasowych zasadach określić w/w obowiązek.

Wprowadzając w/w zmianę jednocześnie projektodawca proponuje przyjęcie odmiennego podejścia w art. 156 § 3 czy 161 § 1, które pozwalają sądowi określać termin a nawet sposób uiszczenia należności.

2. Art. 15 § 2: Zmieniany przepis w aktualnym, jak i proponowanym brzmieniu jest często krytykowany w praktyce spraw tytoniowych. Jest on równoznaczny ze zwolnieniem sprawców z odpowiedzialności podatkowej związanej z przestępstwem w zakresie, w jakim jego przedmiot zatrzymano (i jest objęty przepisem - co jest w przypadku wyrobów tytoniowych zasadą), co minimalizuje szeroko pojęte sankcje związane z ujawnionym przestępstwem. Praktyka pokazuje, że ściganie ogranicza się zazwyczaj do ilości towaru ujawnionego przez organy ścigania (przy zaniechaniu dowodzenia tych ilości, które przed ujawnieniem już do obrotu trafiły i nie zostały zatrzymane). Gdy sprawa dotyczy nielegalnej produkcji wyrobów tytoniowych już samo wytworzenie (bez względu na dalsze losy towaru) rodzi uszczuplenie należności publicznoprawnej. Fakt zatrzymania wytworzonych wyrobów nie powinien redukować odpowiedzialności za zwrot uszczuplenia należności publicznoprawnej. Tymczasem proponowana zmiana rozszerza katalog okoliczności, kiedy zwolnienie takie następuje. Postulujemy usunięcie § 2 art. 15 zamiast jego zmian.
3. Art. 15 § 5: Dodanie tego przepisu jest uzasadnione, jednakże wprowadzenie pojęcia "wyrównania uszczerbku finansowego" nie współgra terminologicznie z KKS. Pojęcie to występuje w ustawowej definicji uszczuplonej należności, jednak trudno dostrzec jakkolwiek korzyść z zastosowania go zamiast pojęcia należności. Uzasadnienie zmiany wskazuje, że jej skutkiem miałyby być otwarcie możliwości nałożenia obowiązku wyrównania takiego uszczerbku zarówno w całości, jak i w części (por. str. 27 uzasadnienia). Trudno dostrzec, czemu zmiana terminologiczna miała nieść taki skutek, brak jest trybu "wyrównywania uszczerbku" innego, niż

obowiązek uiszczenia uszczuplonej należności. Wprowadzenie do KKS możliwości ograniczenia obowiązku do części uszczuplenia (por. art. 156 i 161) wydaje się być uzasadnione (co postulowano zresztą w literaturze). Niemniej na gruncie omawianego projektu wprowadzona w art. 15 zmiana terminologiczna raczej utrudnia stosowanie tej instytucji, nie przynosząc w zamian wymiernych korzyści.

4. Art. 26 § 4: W artykule tym znajduje się już § 4 dlatego proponuje się dodanie § 4a.
5. Art. 31 § 6: Spółka popiera rozszerzenie katalogu przedmiotów podlegających zniszczeniu o maszyny i susz tytoniowy. Dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych należy uzupełnić go o maszyny i urządzenia do pakowania wyrobów tytoniowych. Proponuje się następujące nowe brzmienie: „§ 6. Wykonanie orzeczenia sądu o przepadku wyrobów tytoniowych, suszu tytoniowego, urządzeń i maszyn do produkcji lub pakowania wyrobów tytoniowych oraz urządzeń lub automatów do gier następuje poprzez ich zniszczenie.”.
6. Art. 41 § 2: Proponując zaostrzenie systemu wymierzania kar za poważne przestępstwa skarbowe projektodawca pozostawia bez zmian przepis art. 41a KKS w aktualnym brzmieniu: "(...) warunkowego zawieszenia wykonania kary nie stosuje się także do sprawcy określonego w art. 37 § 1 pkt 2 i 5 (przestępstwo popełnione w zorganizowanej grupie lub uczynienie sobie z niego stałego źródła dochodu - przyp. aut. komentarza), chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami". Praktyka, zwłaszcza na gruncie konsensualnego zakończenia postępowania, z wyjątku, jakim jest dobrodziejstwo zawieszenia uczyniła regułę dopatrując się wyjątkowego wypadku w błahych okolicznościach faktycznych. Spółka postuluje doprecyzowanie w/w szerokiego warunku poprzez odwołanie się np. do okoliczności wskazanych w art. 60 § 3 i 4 KK (ujawnienie organom ścigania istotnych okoliczności).
7. Art. 48 §1 i 2: Spółka popiera podniesienie górnego poziomu grzywien nakładanych mandatem. Jednocześnie uważamy, iż nie jest zasadne obniżenie dolnej granicy grzywiny o połowę.
8. Art. 63 §3a: Dodanie §3a w ramach art. 63 może sugerować, że podobnie jak w przypadku jego poprzedzających ustępów jest to przestępstwo indywidualne, którego dopuścić mogą się jedynie podmioty z uprawnieniami do uczestnictwa w legalnym obrocie akcyzowym. Aby osiągnąć oczekiwany efekt należy wyłączyć §3a do odrębnej jednostki redakcyjnej (np. art. 63a).
9. Art. 65 §5: Spółka popiera zaproponowane ściganie usiłowania. Niestety wskazany katalog nie obejmuje wyrobów pochodzących z przemytu, co umożliwi sprawcom obejmowanego czynu podnoszenie argumentacji, jakoby na podstawie okoliczności przypuszczali, że towar pochodzi z przemytu, co eliminuje odpowiedzialność za usiłowanie. Postulujemy odpowiednią zmianę dodawanego §5.

10. Art. 69a §1: Proponowane zmiana wprowadza nowe, oczekiwane od dawna przez praktykę przestępstwo nielegalnej produkcji (oraz magazynowania i przeładowywania) wyrobów akcyzowych. Odnosząc się do kwestii czynności wykonawczych warto rozważyć uzupełnienie katalogu również czynność pakowania. Kwestia ta w świetle ustawy o podatku akcyzowym z 2008r. objęta jest pojęciem produkcji (art. 99), niemniej wprowadzenie takiego rozwinięcia mogłoby ułatwić właściwe stosowanie przepisu. Ponadto zawarte w §1 odniesienie dotyczy naruszenia przepisów bliżej niezdefiniowanej ustawy (choć oczywiście należy rozumieć ten zwrot jako odniesienie do ustawy o podatku akcyzowym), co może rodzić wątpliwości interpretacyjne, zwłaszcza, że produkcja wyrobów tytoniowych bez administracyjnego pozwolenia jest już penalizowana na gruncie art. 12a ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Warto rozważyć doprecyzowanie przepisu poprzez wyraźne odniesienie do przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Objęcie przepisem magazynowania powoduje, że zakres penalizacji pokrywa się częściowo z "przechowywaniem" wskazanym w art. 65. Tę samą analogię można dostrzec pomiędzy "przeładowywaniem" a "przenoszeniem" z art. 65.

11. Art. 156 §1: Przyjęcie przedmiotowej zmiany było postulowane od dawna przez praktyków prawa karnoskarbowego. Spółka popiera jej wprowadzenie.

12. Art. 156 §3: Intencją projektodawcy wydaje się być uzależnienie akceptacji wniosku o skazanie od uiszczenia należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem w całości - lub, co jest nowością - w części. Akceptując to rozwiązanie należy jednak zwrócić uwagę na zasadność podnoszonego już we wcześniejszych komentarzach zaangażowania w proces ustalania sposobu i terminu uiszczenia należności organów podatkowych (wysłuchanie). W kontekście tym Spółka zwraca uwagę na brak możliwości określenia przez sąd sposobu uiszczenia (obok terminu), co różni tę instytucję od art. 161. Można również rozważyć wskazanie okoliczności, które należy mieć na względzie określając, o jaką część chodzi (np. stan majątkowy i możliwości zarobkowe sprawcy, jego postawa procesowa, zakres, w jakim uczestniczył on z innymi sprawcami w spowodowaniu uszczuplenia).

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Aktualny wydruk z centralnego rejestru KRS z dn. 24 stycznia 2019 roku
---	--

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych i zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Diotr Pierścionek	24.01.2019	<i>[Signature]</i>
Agencja Kowas	24.01.2019	<i>[Signature]</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN.		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
..... (podpis)	 (podpis)

*Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art.7 ust.6 treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia(art.7 ust.6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. W sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. O działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia